

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 522-ҳадис

* حَقُّ الزَّوْجِ عَلَى زَوْجَتِهِ، أَنْ لَا تَمْنَعَهُ تَفْسَهَا وَإِنْ كَانَتْ عَلَى ظَهْرِ قَتَبٍ، وَأَنْ لَا تَصُومَ يَوْمًا وَاحِدًا إِلَّا بِإِذْنِهِ إِلَّا الْفَرِيضَةَ، فَإِنْ فَعَلَتْ أَثَمَتْ، وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنْهَا، وَأَنْ لَا تُعْطَى مِنْ بَيْتِهِ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِهِ فَإِنْ فَعَلَتْ كَانَ لَهُ الْأَجْرُ، وَكَانَ عَلَيْهَا الْوِزْرُ، وَأَنْ لَا تَخْرُجَ مِنْ بَيْتِهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ، فَإِنْ فَعَلَتْ لَعَنَهَا اللَّهُ وَمَلَائِكَهُ الْعَضْبِ حَتَّى تَتُوبَ أَوْ تُرَاجَعَ وَإِنْ كَانَ ظَالِمًا.

(رواه الطيالسي عن ابن عمر)

Эрнинг аёли устидаги ҳақи – агар эгар устида бўлса ҳам, ўз нафсини (жимоъдан) ман этмаслиги, изнисиз бир кун ҳам рўза тутмаслиги, лекин фарз рўзаси ундай эмас. Агар нафл рўза тутса, гуноҳкор бўлади, рўзаси ҳам қабул этилмайди. Эрининг изнисиз уйдан бирор нарса бермаслиги, мабодо шундай қилса, эрига ажр, аёлга эса, гуноҳ бўлади. Уйдан фақат эрининг изни билан чиқиши, акс ҳолда, токи тавба қилгунича ёки қайтгунича Аллоҳнинг ва ғазаб фаришталарининг лаънати ёғилади, гарчи эри золим бўлса ҳам.

Ибн Умар (розияллоҳу анҳумо)дан. Таёлисий ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI